

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 16T/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010064
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2017:2517010064.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany, v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a prísediacich B.. K. G. a B.. H.A. F., v trestnej veci obžalovaného G. Ž., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 17. júla 2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný

G. Ž.Á., narodený XX.X.XXXX v D., trvalé bydlisko M. XX/X, D., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby M.,

sa uznáva za vinného, že

v čase o XX:XX hodine dňa XX.XX.XX16 v D., v G. D. neďaleko kina W. na ul. R. na lavičke pri chodníku vedúcom k Y. L. K. H. D. D., zozadu pristúpil k tam ležiacemu W. E., pravou rukou ho chytil za hlavu a ľavou rukou mu priložil ku krku kuchynský nôž s čepeľou o dĺžke 14,5 cm so slovami „Daj peniaze, ináč ťa podrežem!“, následne stál za poškodeným, ktorý sa posadil, pričom mu po celý čas držal pri krku nôž a čakal, kým si poškodený vyberie peňaženku z pravého vrečka nohavíc a následne ho poškodený chytil ľavou rukou za zápästie ľavej ruky, v ktorej držal nôž, prehodil ho strhnutím pred seba na chodník a použitím hmatov a chvatov ho obmedzil na osobnej slobode v čase o XX:XX hodine a následne telefonicky na miesto privolal políciu, pričom poškodený neutrpel žiadne zranenia,

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania
- so zbraňou,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 83 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona sa ukladá ochranné opatrenie zhabania veci: 1 ks kuchynský nôž s bledou plastovou rukoväťou o celkovej dĺžke 26 cm s dĺžkou čepele 14,5 cm.

Podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal XX. G. XXXX na Okresnom súde Piešťany (ďalej len tunajší súd) obžalobu sp. zn. P v 741/16/2204 na G. Ž. (ďalej len obžalovaný) pre skutok opísaný vo výroku o vine rozsudku, ktorý obžaloba právne kvalifikovala ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Obžalovaný je v tejto trestnej veci stíhaný väzobne. Väzba u neho začala plynúť XX. E. XXXX o XX:XX hod. a túto vykonáva v Ústave na výkon väzby v M.. Aktuálne ho v tejto trestnej veci zastupuje advokát C.. C. I. (ďalej len obhajca).

K dokazovaniu

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, po zákonomnom poučení, uviedol, že vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 Trestného poriadku robiť nebude, vypovedať bude. Ku skutku pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že XX. E. XXXX asi okolo XX,XX hod. išiel v D. do pohostinstva K., kde stretol nejakých známych, rozprávali sa a objednali mu jedno malé pivo. Potom asi po hodine išli do pohostinstva O., kde si dal veľké pivo, jeden pol litrový červený strik a štyri malé červené striky. Boli tam do záverečnej, možno trochu dlhšie, nevie, potom išiel domov sám, na cestu domov si nepamätá, nevie, kade išiel a ani to, kedy prišiel domov. Keď prišiel domov, vie, že bol hladný, ale či jedol, si tiež nepamätá. Od bytu mal kľúče, odomkol si. Koľko bol doma, to absolútne nevie. Potom si pamätá, že išiel cez park a išiel okolo nejakej lavičky a videl, že tam niekto je. A potom si pamätá, že ho dotyčný (poškodený) zbil, že ho napadol, búchal ho do rebier. Z lekárskej správy sa dozvedel, že mal zlomené dve rebrá, búchal ho do krku, škrtil ho oboma rukami, nemohol dýchať, dusil sa. Chcel mu zlomiť ruku, čo mal po operácií na zápästí. Ešte si pamätá, že ako ležal na zemi, tak prišli policajti a dali mu putá. To je asi tak všetko.

Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď obvineného z prípravného konania z XX.X.XXXX za účelom odstránenia rozporov, nakoľko v prípravnom konaní obžalovaný pri výsluchu uvádzal, že vie, že si niečo bral z bytu, nevie ale čo to bolo, našli u neho nôž, ale on si nepamätá, že by si ho bral. Tiež vtedy uvádzal, že si pamätá, že išiel cez park, vie, že niekto ležal na lavičke, bola tma, nevie ako vyzeral.

K rozporom obžalovaný uviedol, že si nepamätá, že by niečo bral z bytu, len si myslel, že niečo bral, lebo na polícii mu povedali, že mal so sebou nôž. Myslel to tak, že bral kľúče, telefón a také veci, to tam policajtom hovoril. Ďalej uviedol, že poškodeného prvý raz uvidel, keď ho obchádzal. Nevie z akej vzdialenosti to bolo. Išiel krížom cez park, nešiel popri lampách, vnímal lampu, lavičku i chodník. Lavička bola na pravej strane, bol 10-15 metrov od neho. Otočil sa a videl, že tam niekto asi leží, v akej polohe ležal poškodený na lavičke, to obžalovaný nevie. Obžalovaný si myslí, že sa otočil a išiel ďalej a nevie, či ho vtedy napadol poškodený a bil ho. Ako dlho to trvalo, nevie, pre neho to bola dlhá doba, strašne to bolelo, poškodený ho udieral veľmi silno do rebier z jednej aj z druhej strany, obžalovaný kričal od bolesti nech prestane. Fotili aj podliatiny na krku, poškodený ho škrtil veľmi silno. Vykrúcal mu aj ľavú ruku, ktorú mal po operácií, do nedávna mal na tej ruke dlahu, sádru a nemohol vtedy s ňou hýbať a poškodený mu ju ohýbal v zápästí. Či bol v bezvedomí si nepamätá, ale je to možné, bola to strašná bolesť. Policajti prišli rýchlo, vtedy ležal obžalovaný na zemi, policajti mu nasadili putá a dali do auta. Myslí si, že komunikácia medzi ním a policajtmi nebola, on bol vyčerpaný, nemohol lapiť dych, všetko ho bolelo. Na polícii mu vraveli, čo mal spraviť, on si pamätal len tú bitku. Obžalovaný je pravák.

K osobným a rodinným uviedol, že z ničoho nič ho opustila žena, mohlo to byť tak mesiac pred skutkom. Aktuálne je rozvedený, rozviedol sa v priebehu väzobného stíhania, manželka odišla asi mesiac pred skutkom, možno tri týždne alebo päť, nevie. V tom období sa nervovo zrútil, veľa si nepamätá. Momentálne to je už 9 mesiacov od vtedy, čo sa chcel zabiť. Vo väzbe prišiel na to, že nemôže takéto veci robiť, život ide ďalej, chcel by normálne žiť a nemôže na to myslieť. Užíval lieky Lexaurin a Xanax podľa potreby behom dňa, mal ich od lekára. Potom mal lieky na spanie, lebo sa mu nedalo spať. Mal ešte nejaké tabletky, teraz si nespomenie na názov, bolo mu z nich strašne zle, volal s doktorom a on povedal, že ich má vysadiť. V deň skutku asi ráno užil lieky, dával si Xanax, dve tabletky, boli to 0,5 mg. Tieto lieky sa asi nemôžu kombinovať s alkoholom. V minulosti navštevoval psychiatra kvôli problémom so ženami, moc vážne bral vtedy rozchody, preto sa chodil radiť k G.. T. v D.. Keď bol ženatý, tak ho nenavštevoval.

Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania z XX.X.XXXX, v ktorej uviedol, že v deň skutku lieky neužil. K týmto rozporom obžalovaný uviedol, že si to nepamätá, myslím si, že to tak mohlo byť. V tej dobe bol psychicky na dne a mohlo byť, že si ich dal. Je jedno aké obdobie to bolo po tom, bol nevysporiadaný, mal stále depresie, úzkosti, nebol na tom psychicky dobre. Pred tým lieky dlhší čas užíval, či ich bral v deň skutku nevie. Bol u pani psychiatričky v ÚVV, rozprávali sa,

že jeho stav sa zlepšil a momentálne neberie žiadne tabletky. Mal aj nejaké tabletky vo väzbe, poslednú užil asi týždeň po prijatí do väzby. Subjektívne sa momentálne cíti dobre, relatívne dobre.

K majetkovým pomerom uviedol, že nehnuteľnosti nevlasťní, býva na otcovom dome v L., kam sa presťahovali s manželkou po svadbe. Predtým býval na byte v D.. Nevlastní žiaden cennejší hnuťelný majetok, iba nejaké veci, čo si so ženou pokúpili, bežné zariadenie domácnosti. V čase skutku bol práceneschopný, teda PN, bol ale zamestnaný, robil opatrovateľa na živnosť v A., mal A. zamestnávateľa a mal klienta a zmluvu. Papiere na opatrovanie má od nejakého 2009 roku, odvtedy v A. aj pracuje. Naposledy mal príjem okolo X.XXX - X.XXX € v čistom. Z príjmu mal nejaké úspory na účte odložené, odkladal si z výplaty. Toto konto je spoločné s jeho rodinou, keď potrebujú peniaze, môžu si ich vybrať. Počas PN nepoberal príjem, čakal od A. strany na peniaze.

Obžalovanému bol predložený nôž, ktorý bol zaistený ako doličná vec. Na otázku prokurátora, či ho pozná, uviedol, že nôž pozná, nebýval s otcom na byte, nevie aké tam mal nože. Následne sa obžalovaný po intervencii obhajcu poopravil a uviedol, že nepovedal, že ten nôž pozná, povedal len, že nebýva s otcom na byte a nevie, aké tam má nože. Následne uviedol, že ten nôž videl prvý krát až na policajnej stanici.

Svedok poškodený W. E. (ďalej len poškodený) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že išiel po polnoci od pohostinstva N. v D., mal vypité, pil s kamarátmi asi od XX,XX hod. do D., mal pár pív, pár vodiek. Napriek tomu, že pil si pamätá všetko, čo sa stalo. Nechcel ísť domov opitý, šiel do parku, ľahol si na lavičku, bola to hneď prvá lavička ako sa ide od L. W. smerom k tej veľkej fontáne. Ruksak si dal pod hlavu. Hneď vedľajšia lavička bola osvietená, lebo tam bola lampa. Z diaľky ho muselo byť vidieť. Bolo po polnoci, bol prázdny park. Ani 5 minút na to, mu obžalovaný položil nožík pod krk so slovami „Daj mi peniaze, ináč ťa podrežem“. Prvý krát obžalovanému videl do tváre hneď ako otvoril oči, obžalovaný mu jednou rukou držal čelo a druhou nožík pod krkom tou ostrou časťou, poškodený mal vtedy hustú bradu a cítil na nej, že ten nožík je naozaj ostrý. Obžalovaný držal nôž v ľavej ruke, pravou rukou držal poškodenému čelo. Tak sa mu zdá, to už teraz ozaj netuší, to bola sekunda. K nožíku poškodený uviedol, že mal bielu umelú rúčku, dĺžka noža mohla byť tak 20 cm. Poškodenému bola predložená doličná vec, pričom uviedol, že áno, je to ten nôž. K nožíku tiež uviedol, že ho videl potom prvý krát bližšie až na polícii pri výsluchu a že takýto nožík sa po vreckách nosí.

Poškodený uviedol, že sa následne posadil na lavičku, predtým ležal, ako sa posadil a začal si vyťahovať peňaženku z teplákov, iba ju povytiahol z vrecka, obžalovaný povolil ten nožík a poškodený v tom obžalovanému chytil svojou ľavou rukou za ruku, v ktorej mal nožík, pravou rukou chytil obžalovaného za rozkrok a prehodil ho cez lavičku. Lavička je vysoká od zeme asi meter, operadlo má asi 30 cm. Ako si poškodený sadol, obžalovaný stál za operadlom lavičky, obžalovaný sa aj odtiahol, keď mu poškodený chytil ruku, kde mal nožík, chcel aj utiecť, len už mu poškodený držal ruku. Potom ho prehodil cez lavičku, obžalovaný padol na chrbát resp. na zadok, hlavu si obžalovaný pri tom nebuchol, potom mu poškodený kľakol kolenom na hrudník, v tej ruke čo držal nožík, mu zapáčil ruku, musel pustiť nožík aj keď nechcel. Poškodený schytil nožík a hodil za jeho stranu ďalej, aby nebol blízko. To spacifikovanie trvalo tak 10 sekúnd. Poškodený sa vie brániť, má pár kamarátov vojakov, niečo ho naučili zo sebaobrany. Následne obžalovaného požiadal, aby si povytiahol z vreciek všetko čo má, mal tam telefón, kľúče a také bežné veci. Obžalovaný si ich sám vybral, pravou rukou, poškodený ich dal na kôpku a rýchlo zavolať policajtov. Komunikácia medzi nimi bola minimálna, obžalovaný po tom ako bol spacifikovaný, sa mu ospravedlňoval a plakal. Podľa neho obžalovaný nebol opitý, bol akurát tak vystrašený, keď ho spacifikoval, lebo obžalovaný artikuloval normálne, bol si vedomý čo sa stalo. Prečo to urobil, to mu neuviedol. Poškodený mu dosť tlačil ruku a tlačil na hrudníku, tak to obžalovaného dosť bolelo, no obžalovaného neudrel. Celé to trvalo asi 20 sekúnd, ako mal obžalovaný všetko vyložené na boku, tak poškodený volal políciu. Polícia prišla rýchlo, veci dala do sáčku, dali obžalovaného na brucho, dali mu železka, pýtali sa ho na meno a kde býva. Obžalovaný nebol agresívny, len sa ospravedlňoval. Potom išli na políciu, kde do pol piatej rána čakali na vyšetrovateľa.

Obžalovaný sa mu doposiaľ neospravedlňoval, poškodený to ani neočakáva, stalo sa to, obžalovaný mal skratovú chvíľu. Keby sa ho slušne obžalovaný opýtal, tak by mu aj nejaké peniaze dal, lebo poškodený mal vtedy dobrú náladu. Ale keďže mal nožík, tak nie. Škodu si neuplatňuje, žiadna mu nevznikla.

Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaného nepozná, lebo každý, kto ho pozná, by sa do neho nebul. Poškodený meria 178 cm, váži asi 100 kg, v čase skutku mal asi 110-112 kg. Momentálne pracuje ako vedúci na expedičnom sklade, skôr pracoval aj ako SBS, teda v čase skutku. Výcvikom ako pracovník SBS neprešiel, teda nejakým špeciálnym, bojové umenia nerobí, nevie o tom, že by na neho obžalovaný podal trestné oznámenie za niečo.

Súd na hlavnom pojednávaní prehral postupom podľa § 270 odsek 2 Trestného poriadku zvukový záznam, ktorým poškodený oznámil skutok na tiesňovú linku. Zo záznamu je zrejmé, že volal z parku v

D., že je kúsok od divadla, niekto ho napadol nožikom na krk, pričom v záznam je počuť, ako poškodený vraví obžalovanému „len sa pohni... nie že prosím ťa, leeen pusť, len sa pohni, len sa pohni s tým nožom...“

K prehratému záznamu poškodený na dotaz súd uviedol, že obžalovaný sa chcel pohnúť, chcel sa vyprosiť, preto sa mu vyhráždal, že keď sa pohne, tak bude zle, držal mu tú ruku, že keď sa pohne, tak automaticky poškodený zakročí. Obžalovaný sa snažil vyprostiť, ale nemohol sa hybať, ležal na chrbte. Obžalovaný sa k výsluchu poškodeného nechcel vyjadriť. Rovnako sa nechcel vyjadriť ani k prehratému zvukového záznamu.

Svedok K. Ž. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol voči svojmu synovi - obžalovanému - vypovedať.

Na návrh prokurátora súd prečítal postupom podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku výpoveď svedka K. Ž. z prípravného konania z XX.X.XXXX (č. l. 109 - 110), ktorá bola realizovaná po vznesení obvinenia. Svedok bol v tom čase zákonným spôsobom poučený aj o práve odoprieť vypovedať.

Z prečítanej výpovede svedka vyplynulo, že obžalovaný mal psychické problémy, ktoré pramenili z rozvodového konania. Svedok sa vyjadril aj k hospitalizácii obžalovaného, pričom uviedol, že keď sa vrátil obžalovaný z hospitalizácie, tak navštívil psychiatrickú ambulanciu G.. Q. v D., kde sa aj ambulantne lieči, berie tabletky, má zakázané piť aj od doktora, aj od nich, teda od neho s manželkou, lebo keď si vypije, úplne stráca rozum, nevie sa ovládať, správa sa ako zviera, má sklony k sebapoškodzovaniu. Od prepustenia z hospitalizácie trávil celé dni doma v L., nikam nechodil, len k lekárovi, uzatváral sa do seba, to bolo asi tri týždne pred skutkom. Oni na neho aj s manželkou naliehali, aby išiel trochu von medzi ľudí, avšak obžalovaný to odmietal, až včera sa konečne rozhodol, že pôjde von, povedal im, že pôjde do D., že pôjde na prechádzku medzi ľudí. Tabletky, ktoré má predpísané od G.. Q. si nebral, oni tomu tiež nevenovali pozornosť, lebo mysleli, že sa v D. vyvetrá a dá si tabletky, keď sa vráti. Z domu obžalovaný odišiel XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hodine a vlastne do dnešného dňa (XX.X.XXXX) sa domov nevrátil a až od polície sa dozvedeli, že je zadržaný. Možno keby si dal doma tie tabletky, tak by k tomu nemuselo dôjsť.

Svedkovi bol k nahliadnutiu predložený kuchynský nôž s bielou plastovou rukoväťou, ktorý dobrovoľne vydal obžalovaný, svedok následne k tomuto nožu uviedol, že s úplnou istotou je to nôž, ktorý používa v kuchyni vo svojom byte na ulici M. v D., teda určite je to nôž z jeho kuchyne. Svedok záverom uviedol, že je mu ľúto obžalovaného, celý život má pred sebou, je to dobrý človek, vedie riadny život, iba mu ublížil ten rozvod, to ho psychicky položilo, ale keď bude dodržiavať liečbu, tak sa z toho určite dostane.

Svedkyňa C. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že k samotnému skutku nevie uviesť žiadne skutočnosti. Vo výpovedi potvrdila, že obžalovaný, ktorého pozná z videnia, prišiel na pivo s kamarátmi do D. O. na E. Z. H. D. okolo XX,XX hod., kde svedkyňa pracuje. Uviedla, že sedel s kamarátmi na terase, bavili sa, boli tam do záverečnej. Obžalovaný mal vypité trochu. Nebol nejaký opitý. Koľko vypil, to nevie. Pamätá si, že platil aj obžalovaný, pri platení sa striedali.

Svedkyňa B. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že k samotnému skutku nevie uviesť žiadne skutočnosti. Vo výpovedi uviedla, že s obžalovaným je kamarátka, spoznali sa v G. alebo C.U. XXXX, písali si aktívne, volávali si, aj v deň skutku jej písal, mali ísť spolu von, ale nešli, lebo jej syn ochorel. Obžalovaný išiel sám, potom stretol kamarátov, bol s nimi, svedkyňa vie, že pili. Svedkyňa vedela o tom, že obžalovaný má sklony si ubližovať, snažila sa mu pomôcť rozhovormi. Nevie, či bral lieky, ale vie, že chodí k psychiatrovi, lebo ho tam raz stretla. V čase skutku bol taký smutný, ale vždy to vydebátili a upokojil sa. Pod vplyvom alkoholu bol smutný, zúfalý. Nikdy ho nezažila agresívneho. Povahovo je podľa nej ako taký chlapec, v pohode, srdečný, keď sa stretli, priniesol aj deťom veci, rád obdarovával, rozprávali sa kamarátsky, o radu ju nežiadal. Rozchod s manželkou na neho vplýval zle, snažil sa niekoho nájsť po tom, ako zistil, že jeho manželka už niekoho má. Prežíval to. Nevie o tom, že by chodil ozbrojený.

Svedok G. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je funkčne zaradený ako referent OO PZ D.. V deň skutku večer boli s kolegom R.. O. vyslaní pomocou vysielačky do G. D. H. D., volal oznamovateľ, že bol napadnutý útočníkom a toho útočníka má pri sebe a drží ho na mieste. Bolo im nahlásené, že sa má nachádzať pri divadle v D., dovŕpili sa, že myslí Dom umenia, prehľadali okolie Domu umenia, tam nikoho nenašli, tak sa cez vysielačku spojili s kolegom a žiadali spresniť polohu. Kolega ich bližšie navigoval na miesto, ktoré bolo bližšie ku kinu W., tam spozorovali dve osoby, pričom jedna ležala na zemi a druhá sa nad ňou skláňala. Vystúpili z auta a pán, ktorý sa skláňal, uviedol, že bol napadnutý osobou, ktorá ležala na zemi. Uviedol, že bol napadnutý takým spôsobom, že ležal na lavičke, driemal a zobudil sa na to, že útočník pristúpil k nemu zozadu s nožom v ruke. Nôž mu priložil pod krk a pýtal od neho peniaze. Ďalej uviedol, že tomu útočníkovi povedal, že „dobré dám ti tie peniaze“, v tom útočník

povolil držanie noža pod krkom, oznamovateľ sa posadil a v tom držanie noža nebolo také silné ako pred tým, tak ten moment využil a útočníka spacifikoval a zakľakol ho na zem. Tejto osobe priložili služobné putá, nakoľko bol podozrivý zo spáchania trestného činu lúpeže. Pri zadržaní im vulgárne nadával a snažil sa vytrhnúť. Na konkrétne vulgarizmy si svedok nepamätá. Na zemi mu boli priložené putá, postavili ho zo zeme, viedli do auta, pričom ho držali za ruky a tam sa chcel vytrhnúť. Následne bol eskortovaný na oddelenie, kde si ho prevzal vyšetrovateľ. Išlo o obžalovaného.

S obžalovaným komunikovali, tvrdil, že to nespravil, že je nevinný a následne toto tvrdil aj pri výsluchu vyšetrovateľa v ten večer po zadržaní a uvádzal na striedačku, že je nevinný a že ho to mrzí. S poškodeným komunikoval tiež, ten mu rozprával, že ako sa stal skutok. Na mieste činu zaistili a spísali všetky veci, ktoré boli pri obžalovanom na zemi, telefón kľúče, peňaženka a bol tak isto na zemi aj kuchynský nôž, ktorý oznamovateľ určil, že toto je nôž ktorý použil. Bol to kuchynský nôž, biela rúčka, čepeľ asi 10 - 15 cm. Po predložení noža, ktorý bol zaistený ako doličná vec, svedok uviedol, že nôž vyzerá ako ten, ktorý bol na mieste. Či boli medzi vecami obžalovaného peniaze, to nevie.

Na obžalovanom bolo zjavné, že je pod vplyvom alkoholu, pretože ako sa pri ňom skláňali a dávali mu putá, bolo z jeho dychu cítiť alkohol. V akom stupni opitosti bol, to svedok nevie. Poškodený na prvý pohľad nevyzeral pod vplyvom alkoholu, na oddelení boli vykonané dychové skúšky u obžalovaného aj poškodeného, obe boli pozitívne.

Svedok poškodeného dovtedy nepoznal. Obžalovaného poznal, lebo asi týždeň alebo aj tri, nevie presne, pred udalosťou boli vyslaní do nemocnice v D., pretože sa tam nachádzal obžalovaný s podrezanými zápästiami a bol agresívny. Vtedy tam asistovali lekárom a následne eskortovali obžalovaného na psychiatrické oddelenie do nemocnice v F..

Svedok R.. R. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá akurát tak preverenie oznámenia, kde boli vyslaní stálou službou, kde mala osoba tu prítomného obžalovaného niekoho napadnúť a malo sa to stať v parku pri divadle. Po príchode na miesto spozorovali ako obžalovaný ležal na zemi, mal pri sebe nôž, už nevie, ako sa volal ten poškodený. Farbu noža nevie presne uviesť, taký kuchynský. Po predložení doličnej veci k nahliadnutiu svedok uviedol, že je to ten nôž, ktorý bol zaistený na mieste činu. Ďalej uviedol, že poškodený kľučal na obžalovanom, osobu obžalovaného zadržali a eskortovali na obvodné oddelenie. Na mieste činu svietila jedna lampa, bolo to v parku, svetelné podmienky neboli bohvieaké. Zaistené na mieste boli peňaženka, doklady, tie veci patrili obžalovanému. Možno nejaké kľúče tam boli.

S účastníkmi incidentu komunikoval on, aj kolega. O čom sa bavili, to si už nepamätá, poškodený im uviedol, čo sa stalo. Alkohol bolo cítiť z dychu oboch, na oddelení boli vykonané dychové skúšky, alkohol bol zistený u oboch účastníkov. Rečové schopnosti oboch boli také, že sa s nimi komunikovať dalo. Poškodený ukazoval zranenie, že mal škrabanec v oblasti krku, ale nebolo to voľne viditeľné. Poškodený nebol nejako agresívny. Obžalovaný kládol odpor pri spútavaní, nebol však extrémne agresívny. Vyjadroval sa vulgárne na ich stranu, že sú „zelení kokoti“. Boli voči nemu použité donucovacie prostriedky, konkrétne putá a hmaty a chmaty. Pokiaľ kládol na zemi odpor, použili nejaké páky.

Svedok poškodeného nepozná, obžalovaného poznal už skôr z eskorty, kde bol obžalovaný zranený v nemocnici a nechcel sa dať vyšetriť. RZP si vyžiadala ich asistenciu, obžalovaný bol potom eskortovaný na psychiatrické oddelenie v F.. Nespomína si presne na dátum, mohlo to byť cca mesiac pred skutkom. Podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď svedka zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorej svedok uviedol, že im obžalovaný po eskortovaní na oddelenie tvrdil, že mu je to ľúto a potom tvrdil, že si to nepamätá. Svedok uviedol, že si už spomína a bolo to tak. Pri výpovedi zo dňa XX.X.XXXX na svedka nebol vyvíjaný žiadny nátlak, ani mu nikto nevravel, ako má vypovedať.

K námietke obhajcu, že predmetnú zápisnicu nebolo možné prečítať, lebo pri výsluchu nebola zúčastnená osoba pri čítaní a podpise zápisnice a tiež preto, že svedok k tomuto nesmie byť vypočúvaný, súd uvádza, že námietka nie je dôvodná. Zo predmetnej zápisnice je zjavné, že pri úkone bola prítomná aj ďalšia osoba, pričom je potrebné uviesť, že svedok vypovedal o tom, čo počul, alebo videl, teda vnímal zmyslami.

Zo znaleckého posudku číslo XX/XXXX vypracovaného G.. G. D., znalcom z odboru zdravotníctvo, ktorý posudok súd so súhlasom strán na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal, vyplynulo, že obžalovaný pri suicidiálnom pokuse, ku ktorému došlo dňa XX.X.XXXX utrpel

zranenie a to reznú ranu na ľavom zápästí, priečne uloženú, asi 5 - 6 cm dlhú a prerušenie šľachy ohýbača zápästia na strane vretennej kosti vľavo. V mechanizme vzniku zranenia sa uplatnil úder, resp. pohyb vedený tvrdým, ostrým, prípade i špicatým predmetom po vnútornej - dlaňovej strane dolnej časti ľavého predlaktia - zápästia, pričom sa mohlo jednať o predmet typu noža a pohyb týmto predmetom bol kolmý na pozdĺžnu os predlaktia. V dôsledku tohto pohybu o relatívne slabej tlakovej sile predmetu

na oblasti zápästia, došlo k prerušeniu kožného krytu v dĺžke asi 5 - 6 cm a prerušeniu šľachy ohýbača zápästia. Zranenie bolo spôsobené jedným pohybom ostrým tvrdým predmetom po koži predlaktia - zápästia. Obžalovaný pri vzniku zranenia držal nôž čepeľou otočenou na palcovú stranu v pravej ruke. Tým došlo k vzniku ľahkého zranenia. Nedošlo k priamemu ohrozeniu, ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Zranenie, ktoré je uvedené v tomto znaleckom posudku, priamo súvisí s pokusom sebevraždy obžalovaného pri psychiatrickej diagnóze - depresii a pod vplyvom alkoholu. Z medicínskeho, ako aj súdne - znaleckého hľadiska bolo možné uchopiť predmet typu noža počas liečby a fixácie končatiny v sadre. Manipulácia však s takýmto predmetom v ruke fixovanej v sadre je dosť obtiažna a značne obmedzená. Odstránením sadrovej fixácie sa zlepšila možnosť manipulácie s takýmto predmetom v ruke. Boli možné voľné pohyby v ruke a v zápästí, manévrovanie s takýmto predmetom, a teda i priloženie takéhoto predmetu napr. ku krku inej osoby. Oslabená bola, ako vyššie znalec uviedol, svalová sila ruky a prstov. Tá pri danom skutku nebola ani výraznejšie vyvinutá. Je možné, že toto obmedzenie svalovej sily v ruke držiacej predmet typu noža, nakoniec viedlo k pacifikácii a zneškodneniu obžalovaného. V čase spáchania skutku XX.X.XXXX teda mohol uchopiť rukou predmet typu noža a manévrovať s ním. Zranenie obžalovaného si vyžadovalo liečbu približne 4 týždne, práceneschopnosť pre dané trvá ešte o cca 1 - 2 týždne dlhšie z dôvodu rehabilitácie, celkovo trvá približne 6 týždňov. Obžalovaný pre zranenie bol obmedzený v bežnom spôsobe života, hlavne v zmysle fyzickej aktivity, manuálnej práce a činnosti vykonávanej ľavou hornou končatinou. Obmedzenie, ktoré vzniká trvá hlavne po dobu liečenia, teda trvania sadrovej fixácie - cca 4 týždne. Počas rehabilitácie má už klesajúci trend. Trvalé následky funkčného charakteru zranenie nemusí zanechať, ako kozmetický následok zostane jazva v oblasti ľavého zápästia.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplynulo, že XX.X.XXXX v čase o XX,XX - XX,XX hod. bola vykonaná ohliadka miesta činu, kde sa jedná o dve vedľa seba stojace lavičky v mestskom parku v D., neďaleko kina W.. K lavičkám sa dostane tak, že pri evanjelickom kostole na spojnici ulíc Š. a X. v D. sa prejde cez prechod pre chodcov na chodník vedúci pozdĺž mestského parku kde po pravej strane vo vzdialenosti asi 150 m vidieť kino W., následne schodíkmi z chodníka sa zíde na chodník do mestského parku a vo vzdialenosti asi 100 metrov vpredu sa nachádza prvá a hneď za ňou druhá lavička. V okolí lavičiek sa nič nenachádza. Z miesta činu bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorá je súčasťou spisového materiálu.

Zo zápisnice o vydaní veci vyplynulo, že obžalovaný dobrovoľne vydal kuchynský nôž s bledou plastovou rukoväťou o celkovej dĺžke 26 cm s dĺžkou čepele 14,5 cm.

Z hlásenia o použití donucovacích prostriedkov vyplynulo, že voči obžalovanému boli dňa XX.X.XXXX v čase o XX,XX v D., použité E.. G. A. hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany a tiež putá. Obžalovaný nebol zranený a bol eskortovaný na OO PZ D..

Zo zápisov o dychových skúškach realizovaných u obžalovaného XX.X.XXXX v čase o XX:XX hod a u poškodeného XX.X.XXXX v čase o XX:XX hod. vyplynulo, že obžalovaný mal v tom čase v dychu 0,86 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu (1,79 promile) a poškodený 0,97 mg alkoholu na liter vydychovaného vzduchu (2,02 promile).

Z rozsudku Okresného súdu Piešťany z X.X.XXXX, sp. zn. 14Pc/3/2016, právoplatným X.X.XXXX, vyplynulo, že manželstvo obžalovaného a jeho manželky U. Ž. bolo rozvedené. Návrh podala U. Ž. XX.X.XXXX.

Z lustrácie v systéme REGOB z XX.X.XXXX vyplynulo, že obžalovaný v tom čase bol ženatý, bezdetný a trvalý pobyt mal v D. na M. XX/X a jeho otcom je K. Ž..

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 1 krát súdne trestaný, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Piešťany z X.XX.XXXX, sp. zn. 2T/110/2009, bol uznaný za vinného z trestných činov podľa § 155 odsek 1 a § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky a 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky a 8 mesiacov do 2.6.2012 s probačným dohľadom. V skúšobnej dobe sa osvedčil, aktuálne sa na neho hľadá, ako by nebol odsúdený.

Z lustrácie v systéme AVÍZO vyplynulo, že sa proti obžalovanému aktuálne iné trestné konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní nevedie. Z lustrácie v databáze súdov bolo zistené, že sa iné trestné konanie na súdoch SR proti obžalovanému nevedie.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný bol jedenkrát priestupkovo postihnutý, konkrétne X. C. XXXX sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým, že fyzicky napadol inú osobu tak, že ho 4 až 6 krát udrel päťami do hlavy, následkom čoho napadnutý spadol na podlahu na chrbát a hlavu, kde ho obžalovaný udrel 4 krát päťami do tváre, následne obžalovaného ďalšia osoba odtiahla od napadnutého a potom ako

napadnutý vstal, obžalovaný ho znova 5 až 6 krát udrel päťami do oblasti tváre, následne napadnutý opakovane spadol na podlahu na pravé rameno, čím mu spôsobil pomliaždenie. Za toto konanie mu bola v rozkaznom konaní uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby M. z X.X.XXXX vyplynulo, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby od XX. X. XXXX a je umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby sa vyskytli problémy s adaptáciou na jej podmienky. Menovanému je pravidelne ústavným psychológom poskytovaná psychologická služba, avšak v súčasnosti je jeho psychický stav stabilizovaný. Správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Doteraz nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Príkazy a nariadenia plní a rešpektuje, konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva, vo svojich osobných veciach si udržiava poriadok na požadovanej úrovni. Sociálny kontakt s príbuznými menovaný udržiava prostredníctvom korešpondencie, návštev a telefonovania. Napriek skutočnosti, že mu bola ponúknutá možnosť zaradenia do práce na pracovisko „Ručné šitie obuvi“, túto ponuku zatiaľ nevyužil.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria znalkyne G.. L. O. z XX. O. XXXX pod č. XX/XXXX, ktorých sa znalkyňa na hlavnom pojednávaní pridržala, vyplynulo, že obžalovaný trpí psychickými poruchami, konkrétne škodlivým užívaním (abúzus) alkoholu a zmiešanou poruchou osobnosti. Škodlivé užívanie alkoholu, zneužívanie alkoholu, ale nespĺňa zatiaľ

kritériá pre závislosť od alkoholu tak, ako ich definuje 10. medzinárodná klasifikácia chorôb. Obžalovaný pije alkohol roky, preferuje pivo a víno. V zdravotnej dokumentácii

má v minulosti záznamy o opakovaných alkoholických excesoch. V posledných rokoch popíjal s mierou, stavy opitosti sa vyskytli skôr sporadicky a najmä v súvislosti s nejakou psychickou krízou. Priznáva opakované okienka v opitosti. Napriek negatívnym skúsenostiam so stavom opitosti (opakované agresívne konanie zamerané voči okoliu alebo sebe samému) si navodzuje stavy opitosti opakovane, z vlastného rozhodnutia. Okrem škodlivého užívania (abúzu) alkoholu je u neho prítomná psychická porucha a to zmiešaná porucha osobnosti. Porucha osobnosti je charakterizovaná trvalou, celoživotnou odchýlkou od skladby osobnosti: zložky osobnosti sú usporiadané neharmonicky, nevyrovnane. Ich

adaptačná neobvyklosť spôsobuje ťažkosti im samým alebo okoliu. Osobnosť obžalovaného je neharmonicky rozvinutá, menej zrelá, s hysteroidnými črtami, slabá vôľovo, s nedostatočne naučenými stratégiami zvládania stresu, s labilnou emotivitou, impulzivitou, unikajúca do pitia alkoholu v stresových situáciách. V čase skutku obžalovaný trpel uvedenými psychickými poruchami - škodlivým užívaním alkoholu a poruchou osobnosti aj v čase skutku a nachádzal sa v stave opitosti.

Na otázku, či vzhľadom na svoj duševný stav, mohol obžalovaný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať v čase spáchania trestnej činnosti, prípadne do akej miery boli tieto jeho schopnosti znížené znalkyňa uviedla, že v čase pred skutkom dňa XX.X.XXXX ráno užil antidepresívum Ciprex v predpísanej terapeutickej dávke. Liek nemá interakciu s alkoholom a nemohol ovplyvniť jeho správanie v čase skutku. Liek na ukludnenie (Xanax) v ten deň neužil, čo potvrdil v troch svojich výpovediach. Na priebeh skutku XX.X.XXXX o XX:XX malo teda vplyv jedine požitie väčšieho množstva alkoholu a stav opitosti. Z forenzného hľadiska je dôležité zistenie, že obžalovaný sa v čase skutku nachádzal v stave jednoduchej (simplexnej) opitosti, nešlo o opitosť patickú. Fakt v akom type opitosti sa nachádzal (v jednoduchej - simplexnej) je dôležitejší ako údaj o stupni opitosti (ťažká - 1,82 % o 01:08 teda niečo vyše 1/2 hodiny po skutku). Agresívne konanie nie je osobnosti obžalovaného v kontexte jeho životnej histórie cudzie, agresívne prejavy v ebrietách sa u neho stabilne manifestujú. Keďže v čase skutku sa nachádzal v stave ťažkej opitosti, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli v podstatnej, forenzne významnej miere znížené (nie však úplne vymiznuté). To znamená, že v čase spáchania trestného činu nevedel plne rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a nevedel (nemohol) plne svoje konanie ovládať. Účinky alkoholu na svoj organizmus a psychiku ale veľmi dobre pozná a opitosť si privodil napriek tomu opakovane a vlastným pričinením. Ak niektoré fakty zo svojho skutku popiera, nepamätá si ich - ide buď o úmyselné zapieranie v snahe vykresliť sa v lepšom svetle, alebo, keďže sa skutok stal v stave ťažkej opitosti, môže ísť o výpadok pamäti - "okienko". Z forenzného hľadiska konštatovanie, že trestný čin bol spáchaný v jednoduchej opitosti v dobe, na ktorú chýba spomienka kvôli "okienku", je nevýznamné. Palimsest - alkoholické okienko sa nedá objektivizovať. Často sa vyskytuje práve v ťažšom stupni opitosti. Skutok spáchal obžalovaný najmä v súvislosti s konzumáciou alkoholu a v stave ťažkej, jednoduchej (simplexnej) opitosti. Skutočnosť, že trpí poruchou osobnosti niektoré prejavy jeho správania vysvetľujú, ale nemajú v tomto prípade forezný význam. V súčasnosti je obžalovaný schopný chápať zmysel trestného stíhania v plnom rozsahu. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný, pri pokračujúcom konzume alkoholu sa ale nedá vylúčiť páchanie protispoločenskej činnosti (agresivita voči okoliu) v stavoch opitosti.

Znalkyňa u obžalovaného nezistila závislosť od alkoholu, ani od iných návykových látok, ani nebolo zistené narušenie osobnosti v dôsledku chronického zneužívania alkoholu alebo drog. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného nie je v súčasnosti prítomná závislosť od alkoholu, nenavrhol mu uložiť ochranné protialkoholické liečenie. Keďže ale skutok spáchal najmä v súvislosti so stavom ťažkej opitosti a agresívne prejavy sa uňho v opitosti stabilne manifestujú, je na mieste odporučiť obžalovanému dôsledne obmedziť pitie alkoholu a najmä dbať na to, aby sa nedostal do stavu opitosti.

Na návrh strán súd na hlavnom pojednávaní vykonal výsluch znalkyne, ktorá uviedla, že sa pridrižava záverov svojho posudku. Na otázku obhajcu, čo myslí slovom „jedine“ v prvej vete na str. 30 posudku uviedla, že priebeh skutku neovplyvnilo použitie medikamentov, lebo obžalovaný žiadne neužil v ten deň. Na priebeh skutku nemalo vplyv ani to, že trpí poruchou osobnosti. Porucha osobnosti ako taká nie je duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Povahové črty, ktoré má, nevedli k agresívnemu správaniu, ale agresívne správanie bolo podmienené užitím alkoholu, bol v stave ťažkej opitosti. Skutočnosť, že si obžalovaný nepamätá je možné pripustiť, lebo alkoholické okienko sa často vyskytuje v ťažkom stave opitosti. V čase keď je opitý, nevie človek čo si bude pamätať po vytriezvení, v stave opitosti sa niektoré spomienky neukladajú. Uvedomí si to, keď vytriezvie.

Na otázku obhajcu, či existuje nejaká liečba, ktorá by mohla zabrániť tomu, že bude obžalovaný v stresových situáciách užívať alkohol znalkyňa uviedla, že klasická psychiatrická liečba na zvládanie stresu, napätia, alebo aj psychoterapia u psychológa. Na otázku prokurátora, aký stupeň zníženia ovládacích a rozpoznávacích schopností bol u obžalovaného, znalkyňa uviedla, že presný stupeň sa neurčuje, ani percentá, len sa konštatuje, že tieto boli znížené.

Na otázku prokurátora, či vzhľadom na výpovede obžalovaného a poškodeného o priebehu skutku vidí v konaní obžalovaného určitý prvok racionalizácie uvažovania uviedla, že obžalovaný poškodeného prepadol v stave opitosti, ten stav nie je bezvedomie, že človek vôbec nereaguje, nevidí v tom prvky racionalizácie. Vzhľadom na zistený stupeň opitosti má za to, že reakcie obžalovaného zodpovedali zistenému stupňu opitosti. Je vysoko pravdepodobné, že ak by bol triezvy, nesprával by sa takto. Dodala, že ak sa človek opije a niekto druhý mu povie, čo spáchal, tak je prirodzené, že mu je ľúto, ak sa správal nejako nevhodne. Na otázku prokurátora, ako myslela vyjadrenie - nie však úplne vymiznuté - uviedla, že sa to dá vysvetliť tak, že časť skutku si človek pamätá, časť konania ovláda, ale z veľkej časti nie. Alkohol uvoľňuje zábrany, potenciuje agresivitu, človek nie je schopný ovládať sa tak, ako keď je triezvy. Na otázky predsedu senátu uviedla, že je znalkyňou od roku 2007, ročne vypracuje 70 - 80 posudkov, koľko krát v roku konštatuje zníženú pričetnosť, to kvantifikovať nevie, občas sa to stáva, nie je to nič výnimočné. Zotrváva na tom, že nenavrhuje obžalovanému uložiť žiadne ochranné liečenie. Rozsah času, ktorý mala k dispozícii na vyšetrovanie obžalovaného, bol pre ňu dostatočný na vypracovanie posudku. K liekom, ktoré obžalovaný užíval uviedla, že užíval Cipralex a Xanax. Cipralex je antidepresívum, s alkoholom nemá interakcie, ak sa užije v predpísanej dávke. Xanax je liek na upokojenie a proti úzkosti, ten má s alkoholom interakcie. Mohlo by sa stať, že sa zvýši útlm u osoby, ktorá požíje Xanax v kombinácii s alkoholom. Obžalovaný užíval Xanax v terapeutických dávkach podľa potreby, konkrétne 2 tabletky po 0,5 mg, pokiaľ by ich užil deň predtým v predpísanej dávke, interakciu s alkoholom na ďalší deň nepredpokladá, lebo účinná látka by bola zmetabolizovaná.

Z potvrdenia G.. Q. z XX.X.XXXX vyplynulo, že XX.X.XXXX sa dostavil do ich ambulancie, spomínal, že pracuje v zahraničí, má ťažkú prácu, odišla od neho manželka, odvtedy má stavy úzkosti a depresie, nespí dobre, býva agresívny, výbušný - doporučená antidepresívna liečba, anxiolytická liečba, hypnotiká. Na kontrole v septembri verbalizoval, že bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení XX.X.- X.X. ako suicidálny pokus v ebrite, podľa vlastného vyjadrenia pacient antidepresíva od posledného sedenia neužíval, dával si iba tabletky na spanie a na upokojenie. Lekár u obžalovaného konštatoval zmiešanú poruchu osobnosti, adaptačnú poruchu a depresívnu epizódu mierneho stupňa. Pacient nechce užívať antidepresíva, iba anxiolytiká podľa potreby, nespolupracuje dostatočne v liečbe. Lexaurin a Xanax slúžia na potlačenie stavov úzkosti, nemôžu sa kombinovať s alkoholom, alkohol môže mať vplyv na správanie pacienta.

K hodnoteniu dôkazov

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Prihliadol pritom len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje svojou výpoveďou primárne svedok

poškodený W. E., ktorý podrobne popísal priebeh skutku. Napriek tomu, že poškodený bol v tom čase pod silným vplyvom alkoholu, uviedol, že si celý skutok dobre pamätá. Tomuto tvrdeniu nasvedčuje fakt, že poškodený vo veci vypovedal opakovane, pričom skutok popisoval v podstate zhodne a to aj v detailoch napriek odstupe času. Jeho výpoveď aj v kontexte s inými vykonaným dôkazmi súd vyhodnotil ako pravdivú a vierohodnú. Nebol zistený a ani obhajobou tvrdený žiaden motív, pre ktorý by si mal poškodený túto udalosť celú vymyslieť resp. ju zinscenovať, obzvlášť s poukazom na zaistený nôž na mieste činu, ktorý bol vo vlastníctve otca obžalovaného. Poškodený a obžalovaný sa predtým nepoznali, čo obaja potvrdili, pričom v osobe poškodeného ide o bezúhonného občana na rozdiel od obžalovaného, u ktorého sa v minulosti vyskytlo násilné správanie.

Ďalším usvedčujúcim dôkazom, ktorý podporuje tvrdenia poškodeného, je zvukový záznam na tiesňovú linku, v ktorom poškodený oznamuje skutok. Záznam vyznieva autenticky, z intonácie hlasu poškodeného je zrejmá vážnosť celej situácie, pričom na zázname je počuť, ako poškodený privoláva na miesto činu hliadku po tom, ako bol napadnutý nožom a opakovane upozorňuje zvýšeným hlasom obžalovaného, aby sa nehýbal, aby sa nepohol s tým nožom, slovami "Len sa pohni, len sa pohni s tým nožom", čo zapadá do tvrdení poškodeného, že políciu kontaktoval až po spacificovaní obžalovaného, že obžalovaný sa na zemi mykal resp. bránil a že obžalovaný pri lúpeži použil nôž, ktorý mu neskôr poškodený odobral o odhodil ďalej od nich. Nakoniec tento nôž bol zaistený na mieste činu. Výsluchom obžalovaného a K. Ž. bolo zistené, že ide o nôž otca obžalovaného K. Ž. z bytu v D., v ktorom bol obžalovaný podľa vlastnej výpovede krátko pred tým, ako sa vybral na miesto činu. Nôž bol teda evidentne prinesený na miesto činu obžalovaným. Ide pritom o nôž kuchynský, s celkovou dĺžkou 26 cm, ktorý je neskladný a nenosí sa bežne vo vreckách pri vychádzkach do parku v noci. Tento nôž poškodený na hlavnom pojednávaní opoznal ako nôž, ktorý mu bol priložený ostrou stranou na krk. Obžalovaný k nožu uviedol, že ho pozná. K útoku nožom treba dodať, že obžalovaný ako pravák držal práve tou silnejšou pravou rukou poškodenému čelo, pokiaľ tento ležal na lavičke a slabšou ľavou rukou mu priložil nôž ku krku, čo je logický postup obžalovaného pri hendikepe ľavej ruky, že si poškodeného pridržal silnejšou pravou rukou. O fakte, že obžalovaný mohol bez problémov držať v ľavej ruke nôž, na ktorej si pred mesiacom porezal zápästie, vypovedá jednoznačne znalecký posudok G.. G. D.. Uvedené bolo v prípravnom konaní preverované ako súčasť obhajobnej argumentácie obžalovaného.

Poškodený tiež tvrdil, že sa chcel obžalovaný „vyprosiť“, čomu zodpovedajú slová poškodeného na zázname „...nie že prosím ťa. Leen pušť.“ Poškodený s obžalovaným sa zhodli na tom, že hliadka polície prišla pomerne rýchlo, za pár minút po nahlásení. Vypočutí členovia privolanej hliadky uviedli, že po príchode na miesto činu videli, ako poškodený kľučí na obžalovanom, držal ho, aby sa nemohol hýbať. Pri nich boli veci, o ktorých policajti neskôr zistili, že ide o veci obžalovaného, tieto zaistili a spísali. Na mieste činu tiež videli a zaistili nôž, ktorí na hlavnom pojednávaní obaja svedkovia opoznali ako nôž z miesta činu. Obaja členovia privolanej hliadky uviedli, že obžalovaný bol agresívny, snažil sa vytrhnúť a museli voči nemu byť použité donucovacie prostriedky. Tiež uviedli, že im obom vulgárne nadával a že im o skutku striedavo uvádzal, že mu je ľúto čo spravil a potom, že si na nič nepamätá. Obaja tiež potvrdili, že im poškodený opísal priebeh skutku v podstate zhodne, ako vypovedal aj na pojednávaní. Ani u týchto svedkov nebol zistený žiaden motív obžalovanému škodiť. Títo mali už v minulosti, pár týždňov predtým, s obžalovaným skúsenosť, aj vtedy bol pod vplyvom alkoholu a bol agresívny, vtedy asistovali RZP a následne ho eskortovali na psychiatriu do F.. O agresívnych sklonoch obžalovaného pod vplyvom alkoholu vypovedal aj jeho otec K. Ž..

Zároveň bolo vykonaným dokazovaním zistené, že obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti a škodlivým užívaním alkoholu. V čase skutku konal v stave zmenšenej prítetnosti, kedy jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli vo forenzne významnej miere znížené, nie však úplne vymiznuté. Tento stav si obžalovaný privodil sám vplyvom požitia väčšieho množstva alkoholu, krátko po skutku bol v stave ťažkej opitosti, išlo však o opitosť jednoduchú, nie patickú, pričom účinky alkoholu na svoju osobu veľmi dobre poznal. Agresívne prejavy v ebrietách sa u neho stabilne manifestujú.

Tiež bolo preukázané, že v čase pred skutkom trpel psychickými problémami v súvislosti s prebiehajúcim rozvodom, čo potvrdil nielen obžalovaný, svedkyňa B. G., ale aj svedok K. Ž., ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný zle znášal rozvod, užíval lieky a navštevoval psychiatra. Návštevu psychiatra a užívanie liekov pred skutkom potvrdzuje správa od ošetrujúceho lekára. Intervenciu psychiatra potreboval aj vo výkone väzby, ako vyplýva zo správy ústavu. Fakt, že bol podaný zo strany jeho vtedajšej manželky návrh na rozvod a že obžalovaný bol počas prebiehajúceho trestného konania aj rozvedený, vyplýva z obsahu spisového materiálu. Z vykonaného dokazovania (posudkov) tiež bolo zistené, že sa obžalovaný XX.X.XXXX pokúsil o samovraždu porezaním zápästia, pričom bol následne hospitalizovaný v F. na psychiatrickom oddelení od XX.X.XXXX do X.X.XXXX, kam ho zhodou okolností eskortovali svedkovia R.. R. O. a G. A., ktorí boli členmi zasahujúcej hliadky aj v tomto prípade. Títo vypovedali, že v

čase eskorty na psychiatriu bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu a bol agresívny. V čase prijatia na psychiatrické oddelenie bol v strednom stupni opitosti. V konaní nebolo preukázané, že by mal obžalovaný finančné problémy.

K právnej kvalifikácii skutku

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písmeno a) Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 122 odsek 3 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 122 odsek 7 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľsťou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného.

Týmto ustanovením sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť. Konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Pod násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie spravidla smeruje proti tomu, má vec pri sebe. Násilie proti osobe je predovšetkým útok priamo proti napadnutého, aj keď nemá za následok ujmu na zdraví. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje. Pod hrozbou bezprostredného násillia treba rozumieť hrozbu takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Pre naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel' tejto veci aj zmocnil, ak použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v takom úmysle. O dokonaný trestný čin pôjde aj vtedy, ak sa páchatel'ovi nepodarilo zmocniť veci, pretože ju napadnutý napr. nemal pri sebe, aj keď podľa predstavy páchatel'a ju pri sebe mať mal, alebo preto, lebo sa mu takejto veci nepodarilo zmocniť z iného dôvodu. Rovnako, ak páchatel' po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci, trestnosť trestného činu nezaniká, pretože trestný čin bol už dokonaný (cit. Burda, E., Čentéš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol. Trestný zákon. Osobitná časť. Komentár. II. diel. 1. Vydanie. Praha: C. H. Beck, 2011, 361 s.).

V kontexte tohto stručného právneho rozboru je zrejmé, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine rozsudku naplňa zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona, lebo obžalovaný proti poškodenému použil násilie v úmysle zmocniť sa peňazí poškodeného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou - s nožom s bledou plastovou rukoväťou o celkovej dĺžke 26 cm s dĺžkou čepele 14,5 cm. Niet pochyb o tom, že uvedený nôž spĺňa definičné kritéria zbrane, keďže týmto predmetom je možné urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin bol dokonaný použitím násillia zo strany obžalovaného v úmysle zmocniť sa peňazí poškodeného. Na uvedenom nič nemení fakt, že sa poškodený útoku úspešne ubránil a obžalovaný žiadne peniaze nezískal.

Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel' z hľadiska veku, avšak konal v stave zmenšenej príčetnosti. Súd jeho konanie vyhodnotil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené Trestným zákonom.

K výroku o treste

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba

páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Za súdený zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a) Trestného zákona je možné páchatel'a potrestať odňatím slobody v rozpätí od sedem do dvanásť rokov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu, lebo obžalovaný sa k trestnej činnosti nepriznával s tým, že si okolnosti prípadu nepamätá. Poškodenému sa dosiaľ neospravedlnil a ľútosť nad skutkom vyjadril až v záverečnej reči súc toho názoru, že po vykonanom dokazovaní sa mu javí, že skutok sa zrejme stal tak, ako je uvedené v obžalobe. Priznaniu poľahčujúcej okolnosti vedenia riadneho života pred skutkom bránil fakt, že už sa v minulosti dopustil násilnej trestnej činnosti, ako aj to, že sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Priťažujúcu okolnosť súd takisto nezistil.

Pri tomto pomere potom mal súd u obžalovaného ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 7 až 12 rokov. Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 odsek 2 Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Podľa § 39 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Podľa vyššie cit. ustanovenia možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú zákonom stanovenú hranicu trestu, avšak len v prípade, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a dospeje k záveru, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, ako to už napokon vyplýva aj z jeho názvu, prichádza do úvahy v mimoriadnych resp. výnimočných prípadoch odôvodnených či už okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a, teda nie takými okolnosťami alebo pomermi, ktoré sa vyskytujú bežne.

Pod okolnosťami prípadu je potrebné rozumieť najmä skutočnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie závažnosti činu, skutočnosti na základe ktorých možno posúdiť prognózu nápravy páchatel'a a samotné znaky skutkovej podstaty trestného činu. Z hľadiska okolnosti prípadu prichádza teda použitie citovaného ustanovenia do úvahy napr. v prípade nízkej závažnosti činu (ale ešte vždy presahujúcej úroveň nepatrnosti), v prípade keď sú znaky skutkovej podstaty trestného činu naplnené v menšej intenzite pri dobrej prognóze nápravy páchatel'a. Z hľadiska pomerov páchatel'a prichádza do úvahy zohľadnenie jeho majetkových pomerov, zdravotného stavu, alebo zdravotného stavu jeho rodinných príslušníkov, starostlivosť o rodinu, poľahčujúce okolnosti, ktoré sa prejavili až po čine a pod. Vždy však tieto skutočnosti musia mať charakter mimoriadnosti a výnimočnosti a kumulatívne s existenciou týchto skutočností musí byť splnená aj podmienka, že trest miernejší, ako zákonom stanovený, postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Konanie páchatel'a v stave zmenšenej príčetnosti pri súčasnom uložení ochranného liečenia môže byť bez ďalšieho dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. V tomto prípade však znalkyňa žiadne ochranné liečenie obžalovanému uložiť nenavrhol. S poukazom na túto skutočnosť neprichádzalo do úvahy aplikovanie ust. § 39 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Súd však dospel v posudzovanom prípade k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona. Tieto sú dané v pomeroch obžalovaného. Obžalovaný trpí zmiešanou poruchou osobnosti. V čase skutku mal preukázateľné psychické problémy spôsobené prebiehajúcim rozvodovým konaním, necelý mesiac pred skutkom sa pokúsil o samovraždu, v dôsledku čoho bol pár dní hospitalizovaný na psychiatrii v F.. Navštevoval ambulantne psychiatra a užíval predpísané lieky, resp. niektoré z nich. K psychiatrovi šiel dobrovoľne. Zdržoval sa väčšinou doma v L., nikam nechodil. V kritický večer bol vonku po dlhšom čase, šiel sa vyvetrať, stretol známych, opil sa a v stave ťažkej opitosti

a v stave zmenšenej príčetnosti spáchal súdený skutok. V konaní neboli preukázané finančné problémy obžalovaného, tento býval s rodičmi v ich dome, mal úspory, pracoval v A., kde dosahoval slušný príjem, mal stabilné rodinné zázemie. Na podklade toho nebolo možné ustáliť, že by v obžalovanom išlo o osobu, ktorá by si mala páchaním trestnej činnosti zadovažovať prostriedky na svoju obživu, teda ani to, že by motív jeho konania mal byť v tomto prípade zištný. Pokiaľ sa vrátil do bytu na Lipovej v Piešťanoch, mal tam všetko, čo potreboval. Sám obžalovaný nevie, prečo nešiel spať, ale z bytu po polnoci znova odišiel. V dôsledku toho súd jeho konanie vyhodnotil nie ako cielené, teda že by šiel z bytu do parku s úmyslom lúpiť, ale ako momentálnu skratovú reakciu obžalovaného, pričom sa nedá vylúčiť ani to, že obžalovaný si vzal z domu nôž primárne preto, aby v parku znova ublížil sám sebe tak, ako to učinil pred mesiacom. S poukazom na vyššie uvedené by podľa názoru súdu bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, ak by mu súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody čo i len na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej 7 rokov. Podľa názoru súdu na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného postačí aj nepodmienečný trest odňatia slobody kratšieho trvania, konkrétne vo výmere 4 roky. Aj s poukazom na to, že u obžalovaného ide o prvý nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom vo výkone väzby sa správa slušne. Súd prognózu jeho nápravy hodnotí v kontexte svojich zistení ako pozitívnu. Obžalovaný podľa znalkyne nie je pre spoločnosť z psychiatrického hľadiska nebezpečný, aj keď pri pokračujúcom konzume alkoholu sa nedá vylúčiť páchanie protispoločenskej činnosti v stavoch opitosti. Agresivita nie je povahou črtou obžalovaného, nie je mu vlastná, vystupuje do popredia až v kombinácii s požitím alkoholu. Obžalovaný verbalizoval v konaní pred súdom snahu svoje problémy (psychické, i s alkoholom) po prepustení riešiť.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno

a) Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest považoval súd vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania skutku za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Pokiaľ sa obhajoba domáhala uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, k tomu je potrebné uviesť, že taký trest by podľa názoru súdu vzhľadom na okolnosti prípadu nespĺňal svoj účel tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Inak povedané, bol by pre obžalovaného neprimerane mierny a nepôsobil by dostatočne odstrašujúco ani pre ostatných. Lúpež so zbraňou je konanie spoločensky natoľko závažné, že zákonodarca preň ustanovil trestnú sadzbu v rozpätí od 7 do 12 rokov, čo je základná premisa, z ktorej bolo potrebné vychádzať. O treste navrhovanom obhajobou by bolo možné uvažovať vtedy, ak by išlo o lúpež bez zbrane (kvalif. len podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona) alebo, ak by v tomto prípade bol dôvod pre aplikáciu ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona kumulatívne (súčasne) daný aj v okolnostiach prípadu, čo nebol. K tomu treba dodať, že obžalovaný má sklony k agresívnemu až násilnému správaniu sa pod vplyvom alkoholu, účinkov alkoholu na svoj organizmus si je vedomý, pričom do stavu zmenšenej príčetnosti sa privedol opätovne práve vplyvom alkoholu.

K ochrannému opatreniu

Trestný zákon v § 31 odsek 3 charakterizuje ochranné opatrenie ako ujmu na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného alebo inej osoby, ktorú môže uložiť len súd podľa tohto zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými. Ochranné opatrenie je teda možné uložiť samostatne ako jediný prostriedok na dosiahnutie účelu trestného zákona alebo popri treste ako doplnkový prostriedok na dosiahnutie účelu trestného zákona spolu s uloženým trestom. Ochranné opatrenia na rozdiel od trestov nepredstavujú spoločenské odsúdenie páchatel'a resp. sú zamerané na ochranu spoločnosti a resocializáciu páchatel'a, a teda majú skôr špeciálno-preventívny účinok, pričom spôsobujú ujmu len na osobnej slobode alebo na majetkových právach. Intenzita ochranného opatrenia nie je stanovená mierou závažnosti činu, ale nevyhnutnosťou zmenšenia závažnosti sociálnych dôsledkov a dôvodov problémového správania sa jedinca.

Jedným z ochranných opatrení je aj zhabanie vecí, ktoré súd uloží aj vtedy, ak nebol uložený trest prepadnutia vecí uvedenej v § 60 odsek 1 Trestného zákona, ak to vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem (§ 83 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona). Vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak na základe vyhlásenej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Výrok o uloženom ochrannom opatrení - zhabaní jedného kusu kuchynského noža s bledou plastovou rukoväťou o celkovej dĺžke 26 cm s dĺžkou čepele 14,5 cm - má oporu vo vykonanom dokazovaní, z ktorého vyplynulo, že tento nôž bol obžalovaným použitý na spáchanie súdeného trestného činu. Uložiť trest prepadnutia vecí by bolo možné obžalovanému len vtedy, ak by mu nôž patril. Keďže bolo

preukázateľne zistené, že nôž je vo vlastníctve otca obžalovaného K. Ž., bolo potrebné rozhodnúť o zhabaní tejto veci. K. Ž. procesné práva zúčastnenej osoby v konaní nechcel realizovať.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku sa rozumie jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Piešťany, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne (trojmo) podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.